

INDÚSTRIA MILITAR

Feliç aniversari: més a prop de la regulació de les armes

Opinió

JORDI ARMADANS
DIRECTOR DE FUNDIPAU

Estem d'aniversari. Ara fa just un any, després de dos fracassos consecutius del procés diplomàtic iniciat el 2010, l'Assemblea General de les Nacions Unides votava a favor d'adoptar el Tractat de Comerç d'Armes (TCA).

L'acord va rebre el suport de 156 estats, 22 abstencions i el vot negatiu de 3 estats. Des de llavors, 116 estats han signat el TCA i 13 l'havien ratificat. Ahir, 18 estats més (entre els quals 5 dels 10 principals productors d'armes: el Regne Unit, França, Alemanya, Itàlia i Espanya) van ratificar-lo. Un cop hi hagi 50 ratificacions, el TCA podrà entrar en vigor.

La idea de crear un tractat que regulés les transaccions d'armes, impulsada als anys 90 per diverses ONG i premis Nobel de la pau, ha topat amb les resistències de bona part de les potències armamentístiques i amb l'atac frontal del lobi de les armes, molt enfadat pel que suposava d'inici de la fi de la seva impunitat.

És que el TCA és un pas de gegant davant la proliferació i el descontrol de les armes arreu del món i les seves terribles conseqüències: la mort de més de 500.000 persones cada any. El comerç d'armes, fins ara, només estava subjecte a la regulació dels estats que disposaven de lleis sobre el tema (una tercera part del món). El TCA, d'abast global i vinculant, és un gran instrument per impedir, per exemple, que criminals de guerra, dictadors i genocides diversos puguin accedir al mercat mundial d'armes per abastir-se i cometre atrocitats contra població civil. Amb un TCA vigent, el que ha passat a Síria no s'hauria produït.

El TCA, que regularà totes les armes convencionals, incloent-hi les armes lleugeres i curtes, obliga els estats a fer controls interns, els prohibeix la transferència (no només venda) d'armes quan puguin ser usades per a crims de guerra i genocidis, i els reclama una avaluació seriosa dels impactes que tota possible transferència d'armes pugui tenir en la vulneració dels drets humans.

És evident que fer un món més pacífic i just va molt més enllà de la simple regulació del comerç d'armes. Però posar límits ètics i humanitaris a l'actual proliferació armamentística és un primer pas imprescindible per poder-se plantejar altres objectius més ambiciosos.

DRETS LABORALS

La ministra alemanya de Treball i Afers Socials, Andrea Nahles (SPD), presentant l'esborrany de la llei que fixa el salari mínim per hora en 8,5 euros. JOHN MACDOUGALL / AFP

Alemanya adopta un salari mínim amb exclusions

En queden fora aturats de llarga durada i menors d'edat

El govern d'Angela Merkel va adoptar ahir una mesura històrica: l'aplicació per primer cop a Alemanya d'un salari mínim, establert en 8,50 euros l'hora. La llei, però, exclou joves i aturats de llarga durada.

ISAAC LLUCH
MUNIC

La nova Gran Coalició d'Angela Merkel governa a Alemanya des de fa poc més de 100 dies i fins ara amb un marcat perfil socialdemòcrata. Els ministeris dirigits per l'SPD assumeixen el protagonisme de la política interna mentre que la cancellera s'alça amb el reconeixement mundial de contactar constantment amb el president rus Vladímir Putin sobre el conflicte a Ucraïna. El vice-

canceller socialdemòcrata, Sigmar Gabriel, impulsa la transició energètica, mentre que els seus companys de partit, el ministre de Justícia, Heiko Maas, i la de Família, Manuela Schwesig, es posen, respectivament, en el primer pla de l'opinió pública en la lluita contra els lloguers abusius i a favor de la quota femenina a les empreses. L'SPD també ha aconseguit promoure la llei de doble nacionalitat, de què es beneficiaran els fills nascuts a Alemanya d'estrangers, i aprovar la jubilació a partir dels 63 anys. Amb tot, el pas més històric va prendre forma ahir, quan el consell de ministres va decidir tirar endavant la llei que estableix un salari mínim interprofessional.

Aquesta va ser la reivindicació més important en campanya elec-

Desacord
Les joventuts de l'SPD critiquen que la llei no inclogui tots els sectors

Argument
Els menors s'exclouen perquè no deixin els estudis, diu el govern

toral de l'SPD, si bé la Unió Democratacristiana (CDU) de Merkel i els seus socis bavaresos de la CSU l'han pogut limitar amb algunes excepcions que poden girar-se en contra dels mateixos polítics socialdemòcrates.

I, com a mostra, la crítica que va rebre ahir la ministra de Treball, Andreas Nahles (SPD), de la líder de les mateixes joventuts socialdemòcrates, Johanna Uekermann. "El salari mínim és com un formatge suís", va assegurar la jove política en referència als forats que deixa la llei. De fet, Uekermann afirma, sobre la decisió del gabinet: "És un cop advers per als que hem lluitat per un salari mínim extensible a tots".

L'exclusió del dret a cobrar salari mínim dels aturats de llarga durada és la mesura més controvertida. Les joventuts socialdemòcrates temen que aquest sector sigui regularment acomiadat al cap de mig any perquè l'empresari no hagi de pagar el sou base de 8,50 euros l'hora. Segons l'esborrany de llei presentat ahir per la ministra Nahles, les persones que fa més d'un any que estan a l'atur queden excloses del salari mínim durant els primers sis mesos de contracte.

En vigor el 2015

La llei sobre el salari mínim, que encara ha de passar pel Bundestag (cambra baixa) el 4 de juliol i pel Bundesrat (cambra de representació territorial) a la tardor, entrarà en vigor l'1 de gener del 2015 i es preveu un període de transició per als sectors sotmesos a un acord gremial. El 2017, com a molt tard, afectarà tots els sectors, a excepció dels comentats aturats de llarga durada, els menors de 18 anys i els becariis. "Hem d'evitar que els joves prefereixin acceptar treballs remunerats en comptes de començar una formació", va dir Nahles. La mesura beneficiarà un de cada cinc treballadors de l'antiga Alemanya Oriental i un de cada deu a l'Oest, que ara tenen un salari inferior.

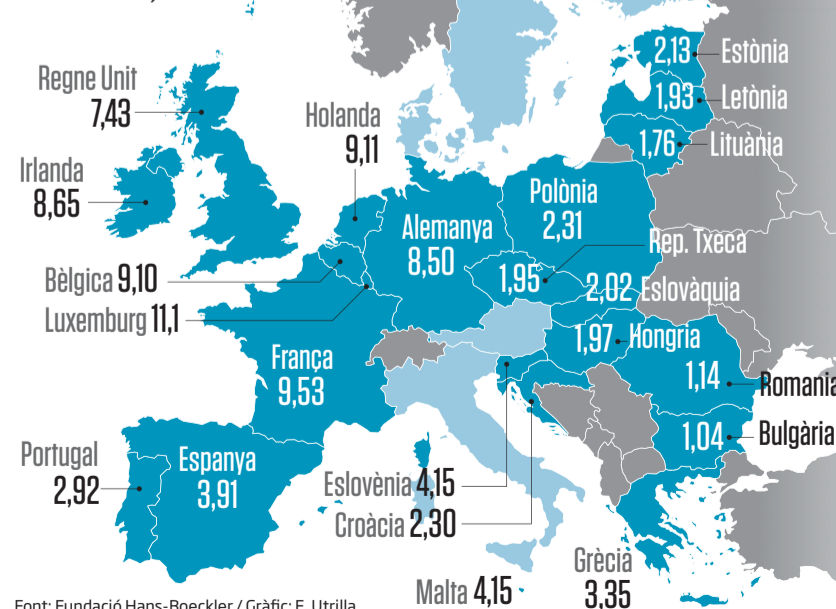
Durant anys, Alemanya es va negar a fixar un salari mínim i va advocar per l'autonomia salarial, en què els sindicats eren els encarregats d'arribar a un acord per fixar sous base per sectors. No obstant, el creixent nombre de feines precàries –amb els famosos *minijobs* al capdavant– van dur l'SPD a reivindicar aquest assumpte en la campanya per les eleccions generals del setembre.

El gir més socialdemòcrata del govern de Merkel també suscita crítiques als sectors més conservadors d'Alemanya, que asseguren que el salari mínim pot frenar la competitivitat de l'economia més potent d'Europa. Argumenten que, de retruc, augmentarà la feina en negre.

L'investigador econòmic de la Universitat Lliure de Berlín Ronni Schöb analitza que les diferències en el mercat laboral entre l'Est (amb molt més atur) i l'Oest del país "encara s'agreuaran més".

Salari mínim per hora a la UE

Dades del març del 2014 en euros

Font: Fundació Hans-Boeckler / Gràfic: E. Utrilla